

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/68/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513203645
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8513203645.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. U. V., nar. XX.XX.XXXX, občanovi SR a 2. T. V., nar. XX.XX.XXXX občianke SR, obaja bytom I. XX/XX, XXX XX E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 2 964,78 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 5C/152/2013-200 zo dňa 10.12.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, žalovaným v 1. a 2. rade nepriznal náhradu trov konania, zaviazal žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.964,78 eur s úrokom z omeškania. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava uzatvorila so žalovanými zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytla žalovaným peňažné prostriedky. Súd skúmal či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu v zmysle ustanovení zákona o bankách, poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách a uviedol, že osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá postúpenia a umožňuje postúpiť bankovú pohľadávku iba v tej časti, ktorá je po splatnosti a iba po písomnej výzve na splnenie, výzva musí byť zo strany banky ak omeškanie trvá viac ako 90 dní. Výzvu na úhradu dlhu nenapĺňa oznam pôvodného veriteľa adresovaný žalovaným o postúpení pohľadávky a v žiadnom prípade túto výzvu nenapĺňa výzva žalobcu ako postupníka na zaplatenie postúpenej pohľadávky do stanoveného termínu. Žalobca ani na výzvu súdu nepredložil takúto písomnú výzvu, ktorá musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní a ktorá je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky. Dospel tak k záveru, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, a preto žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p..

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že podľa jeho názoru z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť len splatná pohľadávka. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok. Uviedol, že oznámenie postupcu odporcovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu

postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy a postúpenie. Nestotožnil sa s rozhodnutím súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko nemožno hovoriť o účelne vynaložených troch. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa určité procesné podanie nadbytočne opakuje bez uvedenia nových procesne významných skutočností. Združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samé z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.

3. Vedľajší účastník sa k odvolaniu vyjadril tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. Štrnásť čast' zákona o bankách s názvom „OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO“ v ustanovení § 92 ods. 8 obsahuje úpravu, podľa ktorej ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Právna norma je formulovaná tak, že výzva na splnenie záväzku a viac ako 90 dní trvajúce omeškanie sú podmienkami pre možnosť postúpenia pohľadávky. Účelom tohto ustanovenia nie je len prelomenie bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov bánk. Výzva na splnenie záväzku a viac ako 90 dní trvajúce omeškanie sú prvkami ochrany klienta banky pred tým, aby bola pohľadávka postúpená subjektu, s ktorým klient zmluvu neuzatváral. Ak klient dlh vyrovná, nemôže byť pohľadávka postúpená. Ak klient nie je pred postúpením vyzvaný na vyrovnanie dlhu, nebol naplnený účel zákona - ochrana klienta banky.

5. Podľa § 39 OZ je neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Postúpenie pohľadávky v rozpore s pravidlami obsiahnutými v § 92 ods. 8 Zákona o bankách zakladá neplatnosť postúpenia pohľadávky pre rozpor so zákonom.

6. Podľa § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Súd konajúci v tejto veci bol teda povinný prihliadnúť na neplatnosť postúpenia pohľadávky.

7. Rozhodnutie NS SR sp. zn. 4 obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení nie je v tomto prípade aplikovateľné. Ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa uložilo súdu v tejto veci na neplatnosť postúpenia prihliadnúť aj bez aktivity účastníkov zmluvy.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým záverom súdu prvej inštancie, že nebola preukázaná výzva pôvodného veriteľa vo vzťahu k dlžníkovi, ktorá by spĺňala podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto je postúpenie neplatné a záver o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu správny.

9. Trovy vedľajšieho účastníka boli podľa názoru odvolacieho súdu vynaložené účelne a dôvodne. Vedľajší účastník má rovnaké práva ako účastník konania (§ 93 ods. 4 OSP), má teda aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Účelnosťou trov je teda podľa názoru odvolacieho súdu potrebné rozumieť to, že vynaložené trovy smerujú k cieľu - úspechu v občianskom súdnom konaní ako aj to, že zvolené prostriedky na obranu práv sú primerané cieľu. V danom prípade je podmienka účelnosti splnená - žaloba bola zamietnutá aj z dôvodov, ktoré namietal vedľajší účastník svojim vyjadrením.

10. Každý má právo, aby bol aj v jednoduchvej veci zastúpený advokátom. Aby toto právo bolo reálne, musí byť v zásade spojené aj s právom na náhradu vzniknutých nákladov. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na úhradu účelne vynaložených trov konania. (II. ÚS 78/03). Výnimky by mali byť stanovené zákonom, ako to je napr. ustanovené v § 144 OSP alebo v § 150 ods. 2 OSP. Právo na náhradu trov konania má vedľajší účastník aj vtedy, ak namieta len skutočnosti súdu známe. Pre priznanie trov konania je významná účelnosť postupu vedľajšieho účastníka (relevantnosť vyjadrení a námietok), bez ohľadu na to, ako svoju povinnosť poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, realizuje konajúci súd. Podľa nálezu Ústavného súdu SR z 15. októbra 2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014-27 „trovy konania vzniknuté v súvislosti so zastúpením účastníka advokátom je potrebné zásadne považovať za vynaložené účelne na riadne uplatňovanie, resp. bránenie práva a súde. Iba v celkom výnimočných situáciách, najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom, by mohlo ísť o trovy konania, ktoré by sa nedali kvalifikovať ako vynaložené účelne. Za zneužitie práva na zastúpenie advokátom sa nepovažuje udelenie plnomocenstva advokátovi osobou, ktorá zamestnáva osobu s právnickým vzdelaním.“ V danej veci nebolo preukázané, že zo strany vedľajšieho účastníka došlo k zneužitiu práva na zastúpenie advokátom. Odvolací súd podotýka, že žalobca je odborník vo vymáhaní pohľadávok, ale návrh na začatie konania podal v jeho mene splnomocnený advokát, ktorý žiada priznať v prípade úspechu aj trovy právneho zastúpenia. Odvolací súd neupiera žalobcovi právo na zastúpenia ani právo na priznanie trov konania v prípade úspechu, ale rovnako treba nazerať na vedľajšieho účastníka.

11. Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol žalobca neúspešný, nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, trovy odvolacieho konania vznikli vedľajšiemu účastníkovi na strane procesne úspešného žalovaného, a preto odvolací súd rozhodol, že žalobca ako neúspešný účastník je povinný nahradiť trovy odvolacieho konania v celom rozsahu vedľajšiemu účastníkovi.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 CSP alebo 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť byť zastúpený advokátom neplatí za podmienok ustanovených v § 429 ods. 2 CSP.